

Biguin ang digmang panunupil ng rehimeng US-Duterte! Ibayong palakasin ang Bagong Hukbong Bayan at lahatang-panig na isulong ang digmang bayan!

**Komite Sentral
Partido Komunista ng Pilipinas**

Mahigpit na sinasaluduhan ng Komite Sentral ng Partido Komunista ng Pilipinas (PKP) ang lahat ng Pulang mandirigma at kumander ng Bagong Hukbong Bayan (BHB) sa okasyon ng ika-51 anibersaryo ng pagkakatatag ng BHB.

Inaalala at ipinagdiriwang ng Partido at sambayanang Pilipino ang lahat ng maniningning na nagawa ng BHB na natipon sa mahigit limang dakada ng pagsusulong ng armadong rebolusyonaryong pakikibaka. Pinararangalan natin ang lahat ng bayani at martir ng BHB na nag-alay ng buo nilang buhay sa bayan, gayundin ang mga betera-nong mandirigma na patuloy na nagsisilbi sa rebolusyonaryong pakikibaka ng mamamayan. Ngayong

araw, binibigyan natin ng pinakamataas na parangal si Kasamang Julius Soriano Giron, ang minamahal nating si Ka Nars, kagawad ng Kawanihan sa Pulitika at Komiteng Tagapagpaganap, na ilang dekadang walang-imbrot na naglingkod sa Partido at sambayanang Pilipino. Nanguna si Ka Nars sa mata-gumpay na pagdaraos ng ika-2 Kongreso ng Partido. Kasama ang dalawa pa, walang kalaban-laban silang pinaslang ng mga armadong

pasistang ahente noong Marso 13 sa Baguio City.

Nagsusulong ang BHB ng armadong rebolusyonaryong paglaban sa kontra-rebolusyonaryong estado at mga armadong ahenteng nagsisilbi sa mga nang-aapi at nagsasamantala—ang despotikong mga panginoong maylupa, malaking burgesyang komprador, kumpanya sa pagmimina at iba pang mapandambong na empresa. Walang dudang pinatunayan ng BHB ang sarili nito bilang tunay na hukbo ng bayan. Ang mga mandirigma nito na nagmula pangunahin sa malawak na masa ng mga manggagawa, magsasaka at mi-

noryang mamamayan, ay nagkakaisa sa layuning wakasan ang pang-aapi at pagsasamantala sa masang anakpawis.

Sa 51 taon, mahusay na pinagsilbihan ng hukbong bayan ang sambayanang Pilipino. Kilalang matapang at handa sa sakripisyo ang mga mandirigma nito. Lagi silang handang alamin ang pangangailangan at kahilingan ng mamamayan, at tuparin ang mahihirap at peligrosong tungkulin sa pagsilbi sa bayan. Kilala rin sila ng masa na kanilang mga tagapagtanggol, katuwang, titser, duktor, at gayundin, mga mang-aawit at artista, na laging nagsisilbi sa kanilang kagalingan at pangangailangan. Laging dumudulog ang mamamayan sa BHB upang hingin ang kanilang payo o tulong tuwing naghahanap sila ng katarungan o kung kailangan ng mga tagapamagitan.

Kampyon ang BHB ng masang magsasaka sa pagtataguyod ng tunay na reporma sa lupa. Sa gabay at inspirasyon ng BHB at Partido, isinusulong ng malawak na masang magsasaka at kanilang mga demokratikong organisasyon ang mga pakikibaka para ibaba ang upa sa lupa, itaas ang sahod, ibaba ang interes sa pautang, ibigay ang makatwirang presyo at iba pang mga repormang pang-agraryo. Sa batayan ng mga organisasyong masa ng mga magsasaka, kababaihan, ka-

bataan, mga bata, mga manggagawang pangkultura at iba pa, itinatayo ang mga organo ng kapangyarihang pampulitika sa ilalim ng pamumuno ng Partido at ipinagtanggol ng BHB. Kung saan umiiral ang lokal na kapangyarihang demokratiko, isinasagawa ang libreng pamamahagi ng lupa sa mga nagbubungkal.

Kasama ang BHB, napayayabong ang tunay na demokrasyang bayan. Dahil dito, natatamo ang makatarungang kapayapaan, mga pag-unlad sa kalidad ng buhay ng mamamayan, pangangalaga sa kapaligiran, at natatanaw ang malibanag na bukas kung saan walang nang-aapi at nagsasamantala at nangingibabaw ang pambansang dignidad at kalayaan.

Kasama ang BHB, malalaki ang nakamit ng sambayanang Pilipino sa nagdaang 51 taon—mula sa pakikibaka laban sa Chico River Dam project at iba pang mandarambong ng kalikasan, hanggang sa pakikibaka laban sa mga base militar ng US; mula sa magiting na pakikibaka laban sa diktadurang US-Marcos, sa pagbabagsak sa rehimeng Estrada at sa kasalukuyang pakikibaka laban sa tiraniko at teroristang rehimeng US-Duterte.

Ginugunita natin ngayong araw ang ika-51 anibersaryo ng Bagong Hukbong Bayan sa gitna ng pagharap ng sambayanang Pilipino at mamamayan ng buong daidig sa pandemya ng Covid-19. Kaya tama lamang na ipagdiwang ng BHB ang araw na ito sa pamamagitan ng muling pagpapatibay ng panata na maglingkod sa bayan at pagpapakilos sa mga pwersa nito, kasama ang mga rebolusyonaryong organisasyong masa, sa isang kampanya sa pampublikong kalusugan para pigilan ang pagkalat ng sakit at tungkulan ang mga nahawaan.

Inatasan din ng Partido ang mga kasapi nito sa mga syudad na isulong ang katulad na mga kampanyang masa, habang iginigiit ang kahilingan para sa maramihang pag-eeksamen at iba pang mga hak-

banging pangkalusugan. Lagpas sa saklaw ng pampublikong kalusugan, dapat dalhin ng sambayanang Pilipino ang pagkilos sa larangan ng pampulitikang pakikibaka. Kasang-importante na labanan ang militaristang mga paghihigpit ng rehimeng Duterte at ipanawagan ang pagpapataksik kay Duterte para papanagutin siya sa kriminal na pagsabotahe sa sistema ng pangangalaga sa pampublikong kalusugan.

Sa paglaban sa pandemya ng Covid-19, dapat humalaw ang sambayanang Pilipino ng mga aral at inspirasyon sa mga tagumpay at mga nakamit nila sa pamamagitan ng sama-samang pagkilos. Sa kabila ng sobrang kapalpakan ng gubyernong Duterte, tiyak na mapangingibabawan ng sambayanang Pilipino ang Covid-19 kung sila ay magkakaisa, tulad na nakamit nila ang maraming tagumpay sa rebolusyonaryong pakikibaka para sa pambansa at panlipunang paglaya.

Lalong nagiging kailangang isulong ng sambayanang Pilipino ang pambansa-demokratikong rebolusyon dahil sa dinaranas nilang papalalang mga anyo pang-aapi at pagsasamantala. Sa ilalim ng pangsistang rehimeng Duterte, lalong lumulubha ang krisis ng malakolonyal at malapyudal na sistema.

Ang lumalalang krisis sa bansa ay mahigpit na nakaugnay sa nagtatagal nang krisis ng pandaigdigang kaayusang kapitalista. Sa buong mundo, lumalakas ang mga pakikibakang masa laban sa lubhang mapagsamantalang patakaran sa ekonomya, korapsyon at awtoritarianismo. Lalong humuhusay ang mga kundisyon para magkonsolida ng hanay ang mga proletaryong rebolusyonaryo, palakasin ang mga partido komunista, itaas ang panlipunan at pampulitikang kamulatan ng uring manggagawa at iba pang aping uri, upang pamunuan ang kanilang mga rebolusyonaryong pakikibaka ngayon at sa hinaharap.

Espeyal na Isyu | Marso 29, 2020

 [instagram.com/prwc.official](https://www.instagram.com/prwc.official)

 [@prwc_info](https://twitter.com/prwc_info)

 [fb.com/cppinfo](https://www.facebook.com/cppinfo)

 cppinformationbureau@gmail.com

Ang *Ang Bayan* ay inilalathala dalawang beses bawat buwan ng Komite Sentral ng Partido Komunista ng Pilipinas

1. Umiigting na kontradiksiyon sa gitna ng tumitinding pandaigdigang krisis sa ekonomya at pandemya

NAGDURUSA NGAYON ANG daigdig sa pandemya ng Covid-19. Nailalantad ang kabiguang tumugon sa pandemya, ang pagkabulok ng pampublikong sistemang pangkalusugan sa mga bansang industriyalisado at di industriyalisado dulot ng pribatisasyon at pagkakaltas ng badyet sa ilalim ng kaayusang neoliberal. Ang pagsulpot ng Covid-19 at iba pang organismong lumipat sa tao mula hayop ay naglalantad din sa epekto ng walang pakundangang pangwawasak ng kagubatan dulot ng malakihang kapitalistang agrikultura at paghahayupan.

Ang mapanupil na hakbangin na ipinatupad para pigilan ang pagkalat ng Covid-19 ay nagdudulot ng higit pang paghihirap sa masang anakpawis. Ang mga *lockdown* (pagsasara ng mga labasan at pasukan ng isang lugar) na ipinapatupad sa buong mundo ay nagkulong sa 2 bilyong mamamayan sa kanilang mga tahanan, at nagpahinto sa operasyon ng mga pagawaan, *mall*, transportasyon at iba't ibang empresa. Nagdulot ito ng pansamantalang malawakang disempleado (na maaaring maging permanente) resulta ng pagtigil ng lokal na produksyon at internasyunal na daloy ng kalakalan at suplay.

Ang pandemyang Covid-19 ay nagdudulot ng higit pang pagbagal ng pandaigdigang ekonomya. Pero bago pa man nito, ilang taon nang dumaranas ang pandaigdigang kapitalistang sistema ng istagnasyon matapos ang halos isang dekada ng matagalang depresyon matapos ang krisis pampinansya noong 2008. Inaasahan ng mga sumusubaybay dito na higit pang lalala ang krisis sa pinansya dulot ng pagpapatungpatong ng utang at patuloy na pagdausdos ng produksyon.

Ang kabuuang utang ng daigdig sa unang kwarto ng 2020 ay inaasahang sumirit sa di pa naaabot na taas na \$257 trilyon, 322% ng GDP ng daigdig. Ang pandaigdigang utang ng mga guberno ay \$70 trilyon. Ang kabuuang utang ng US at Europe ay 383% ng kanilang GDP, habang ang sa China ay halos 310%. Sumirit ang pandaigdigang utang dahil sa mababang singil sa interes at maluluwag na kundisyon sa pinansya na itinakda ng mga nanga-

ngasiwa sa pinansya ng mga estado sa tangkang pasiglahin ang produksyon. Gayunpaman, ang pandaigdigang ekonomya ay lumaki lamang nang \$28 trilyon mula noong krisis pampinansya noong 2008, habang ang pandaigdigang utang ay lumaki nang \$84 trilyon sa parehong panahon.

Noong nakaraang taon, mas mabagal na 2.9% ang paglago ng pandaigdigang GDP mula 3.6% sa nakalipas na taon. Ang ekonomya ng US ay lumaki lamang nang 2.3%; ang UK at France nang 1.3%; Japan nang 1%; at ang Germany nang 0.6% lamang. Natatangi ang paglaki ng ekonomya ng China nang 6.1% noong nakaraang taon, bagaman ito na ang pinakamabagal doon mula 1990. Inaasahan ng mga ekonomistang burges na di lalago o kikitid ang pandaigdigang ekonomya ngayong taon, sa harap ng pagpapatindi ng krisis bunga ng epekto ng Covid-19.

Ang mabagal na pag-usad ng ekonomya sa mga nagdaang taon, sa kabila ng mababang singil sa interes at paglaki ng utang, ay resulta ng patuloy na pag-iral ng saligang problema ng kapitalistang labis na produksyon. May labis na suplay sa halos lahat ng mga susing kalakal pangunahin na ang langis, *natural gas*, bakal, sasakyan, *memory chip* (mga piyesa elektroniko), *smartphone*, telebisyon, tela, kasuotan, mais, trigo, bigas at iba pa.

Hindi kayang palawakin ang produksyon nang hindi nagdaragdag sa sobrang suplay ng kalakal, na humihila sa presyo at antas ng kapitalistang tubo, at nagreresulta sa pagkabangkarote at mga pagsa-

sara. Ang pagtangi ng Saudi Arabia na bawasan ang kanilang produksyon ng langis noong maagang bahagi ng taon ay humatak pababa sa presyo nito tungong \$30 bawat bariles, at dahil dito, napilitang tumigil ng produksyon ang mga kumpanya ng US na nagpoprodyus ng *shale oil*. Sa Germany, ang produksyon ng mga makinarya at sasakyan ay nabawasan dahil sa mababang demand, na nagresulta sa 5.3% na pagbagsak sa produksyon ng industriya noong nakaraang taon. Sa China, ang maliliit na pagawaan ng bakal ay ipinasara simula 2016 upang pigilan ang paglabis ng suplay na humahatak pababa sa kita ng malalaking nagmamanupaktura nito.

Hindi nawawala ang takot ng malalaking bangko na sasadsad ngayong taon o sa malapit na hinaharap ang sistemang pampinansya tulad ng naganap noong 2008. Malamang na mangyayari ito resulta ng kawalan ng kakayahan ng mga korporasyong nangungutang (tulad ng mga kumpanya sa langis, mga nagmamanupaktura ng sasakyan at eroplano) na bayaran ang kanilang utang sa harap ng lalong pagtumal ng ekonomya. Malamang magsisimula ito sa serye ng mga mabibigong magbayad-utang tulad noong 2008. Ang pandemyang Covid-19 ay nagpapabilis sa prosesong magbubunsod ng pagbagsak sa pinansya sa harap ng pagsara ng produksyon, kanseladong mga order, restriksyon sa paglalakbay at iba pa.

Ang istagnasyon ng ekonomya ng mundo ay nagresulta sa malawakang pagkasira ng mga produktibong pwersa. Noong nakaraang taon, inianunsyo ng mga kumpanyang US ang planong magsisante ng aabot sa 595,000, mas mataas nang 10% sa nakaraang taon. Ang mga bangko sa daigdig ay nagsisante na ng umaabot sa 78,000 manggagawa, kung saan 82% ay mula sa Eu-

rope. Mahigit 100,000 manggagawa naman ang tinanggal noong nakaraang taon ng mga kumpanya sa pagmamanupaktura sa Germany, kabilang ang Siemens, Daimler, Audi at Airbus. Tinatayang aabot sa 25 milyong manggagawa ang mawawalan ng trabaho ngayong taon dulot ng pandemyang Covid-19.

Sukdulan ang pagdurusang mga manggagawa at masang anakpawis sa mga sentro ng kapitalismo dulot ng epekto ng nagtatagal nang krisis ng sistemang kapitalista. Api sila dahil sa mababang sahod, kawalang trabaho, pagkakautang, kawalan ng bahay, pagkagumon sa droga, kawalan ng pampublikong serbisyong pangkalusugan, at pagtaas ng gastos sa pamumuhay. Ang mga migranteng manggagawa at mga *refugee* ay dumaranas ng higit pang mapang-aping kalagayan.

Ang yaman at kapital ay patuloy na nakakamal at naiipon sa kamay ng iilang monopolyo kapitalista, habang ang pagkabangkarote ng mga kumpanya, pagsasanib at pagbili ng mga korporasyon ay patuloy na tumataas. Noong 2018, 2,200 bilyunaryo ang nagmamay-ari sa halos katumbas ng pag-aari ng 3.8 bilyong mamamayan. Tumindi ang di pagkakapantay-pantay noong nakaraang taon kung saan mas kaunting bilyunaryo (2,153) ang nagmamay-ari sa halos katumbas ng pag-aari ng 4.6 bilyong mamamayan o 60% ng populasyon ng daigdig. Pag-aari ngayong ng 1% pinakamayaman sa daigdig ang 44% ng yaman ng mundo, habang ang pinakamahirap na 56.6% ay nagmamay-ari ng mas mababa pa sa 2%.

Ang nagtatagal nang istagnasyon ng ekonomya ay nagreresulta ng papaigting na tunggalin sa pagitan ng mga imperyalista sa larangan ng ekonomya at militar. Ang mga monopolyo kapitalista at mga estado ng kanilang mga bansa ay naghahangad na palawakin ang saklaw ng kanilang pamumuhunan, impluwensya at kontrol sa daigdig.

Hinahamon at ginugulo ngayong US, dating walang karibal na im-

peryalistang kapangyarihan, ang ngayo'y daigdig na multipolar. Sa ilalim ng gubyernong Trump, naglunsad ito ng makaisang hakbangin sa larangang ekonomya at heopolitika. Lalong nagiging agresibo ang US sa pagsalag sa panghahamon ng China at Russia sa pangigingibabaw nito sa ekonomya at militar.

Naggigitgitan sa gera sa kala-kalan ang US at China simula kata-pusan ng 2018, kung saan nagpapataw ang baw't isa ng taripa at kontrataripa sa iniluluwas na mga produkto. Nagbanta na rin ang gub-yerno ng US na patawan ng taripa ang mga produktong mula Europe, at binatikos na nito ang industriya ng sasakyang German, sa partikular, bilang banta sa kanyang pam-bansang seguridad.

Ang umiigting na tunggalin sa ekonomya ay nagbubunsod din ng umiinit na tunggaliang militar sa pagitan ng mga mayor na imperyalistang kapangyarihan. Habang naiiwasan pa nila ang direktang kumprontasyon sa ngayon, naglunsad ang mga imperyalistang kapangyarihan ng digmang agresyon at *proxy war* para palawakin at tiyakin ang saklaw ng kanilang impluwensya. Naglunsad sila ng digmaan sa Middle East (Iraq, Syria, Iran) Central Asia (Afghanistan) at Eastern Europe (Ukraine, sa Balkans). Nakapanatili ang US ng estratehikong presensyang militar sa buong mundo sa pamamagitan ng 800 base militar nito, laluna sa Middle East at Europe bilang pangontra sa impluwensya ng Russia.

Tumitindi ang banggaan sa internasyunal na karagatan habang lalong nagpapakitang lakas militar ang US sa tinatawag nitong "Indo-Pacific" na layong palibutan ang China, habang pinalalakas naman ng China ang presensya nito sa South China Sea, maging sa Eastern Africa, upang protektahan ang estratehikong mga interes nito sa ekonomya. Ang asasinasyon sa punong upisyal militar ng Iran gamit ang pag-atake ng *drone* ng US nitong maagang bahagi ng taon ay

tanda ng antas ng kahandaan ng imperyalistang US na paigtingin ang mga tunggaliang militar sa daigdig.

Tumataas ang gastusing militar. Ang pandaigdigang budget sa depensa ay tumaas nang 4.2% noong 2019, pinakamataas sa loob ng isang dekada. Lumalakas ang paligsahan sa paglikha ng armas sa pagsisikap ng US na manatili itong numero unong kapangyarihang militar. Matapos umatras noong nakaraang taon mula sa 1987 Intermediate-Range Nuclear Forces Treaty, pinaigting ng US ang pagpapalakas nito ng kanyang nukleyar na arsenal, at pinalipad ang isang *intercontinental ballistic missile* noong nakaraang taon. Bilang tugon, higit na nagsisikap ang Russia at China sa pagpa-paunlad ng kani-kanilang armas nukleyar at maging ang bagong henerasyon ng mga *hypersonic* (limang ulit na mas matulin sa bilis ng tunog) na armas.

Ang nagtatagal nang istagnasyon at proteksyunismo sa ekonomya ay nagdudulot ng paglaganap ng nasyunalismo at pasismo sa US, Russia, China at Europe, at maging sa Brazil, India at iba pang bansa. Sinasamantala ng mga demagogong pasista ang diskuntento ng uring manggagawa at ang kanilang kalunus-lunos na kalagayan sa ekonomya. Gumagamit sila ng mga populistang retorika upang mangako ng proteksyon at kasaganaan sa mga manggagawa upang ilayo ang pansin sa kapitalistang mga ugat ng krisis. Nang-uudyok sila ng panatissimo laban sa mga *immigrant*, *refugee*, relihiyoso at grupong minoritya, kababaihan, biktima ng pag-abuso sa droga at iba pa. Lantaran nilang itinataguyod ang diktadura at paghaharing militar.

Kahit pa umiigting ang tunggalin sa pagitan ng mga imperyalistang kapangyarihan, nagkakaisa sila sa usapin ng pagpapatupad ng patakaranang neoliberal sa atrasadong mga bansa tulad ng Pilipinas. Ang mga patakaranang ito ay naglalayong buksan ang mga mineral at iba pang rekursong natural sa dayuhang ka-

pitalistang pandarabong at pahig-pitin ang integrasyon sa mga bansang ito sa pandaigdigang *assembly line* ng dambuhalang mga korporasyong multinasyunal. Pinananatili nito ang di industriyalisado at atrasadong ekonomyang agrikultural ng mga bansang ito, na nananatiling palaasa sa pag-iimport at dayong pangungutang.

May mga atrasadong bansa tulad ng Cuba, Venezuela, Iran, Syria at ang Democratic People's Republic of Korea na naggigiit ng pambansang soberanya at sosyalismo. Nanindigan sila laban sa imperyalismong US at nasamantala nila ang mga kontradiksyon sa pagitan ng mga kapangyarihang imperyalista upang ipagtanggol ang kanilang sarili laban sa agresyong militar at panggigipit sa ekonomya, at patuloy na paunlarin ang kabuhayan ng kani-kanilang mamamayan.

Ang nagpapatuloy na krisis ng pandaigdigang sistemang kapitalista ay nagluluwal ng paglaban ng masa kapwa sa mga bansang industriyal at sa atrasadong mga bansa. Sa US, umabot sa 500,000 ang nagwelga noong nakaraang taon, isa sa pinakamalaki sa nagdaang apat na dekada. Kabilang dito

ang 49,000 manggagawa sa pabrika ng General Motors na naglunsad ng anim na linggong welga, isa sa pinakamahaba sa nagdaang mga dekada. Ang mga French na manggagawa sa riles at transportasyong panghimpapawid, drayber ng trak, at maging mga titser at manggagawa ng sektor pampubliko ay nakawelga simula pa Disyembre noong nakaraang taon. Nilalaban nila ang mga reporma sa pensyon, kabilang na ang pagtataas ng edad sa pagreretiro sa maraming trabaho. Mayor na mga welga ang inilunsad ng mga manggagawa sa Germany, sa UK at iba pang bansa, kasama na ang buong-Europe na welga ng mga manggagawa ng Amazon na naggigiit ng mas mataas na sahod at mas mainam na mga kundisyon sa trabaho.

Naglunsad din ng mga welga at malaking kilos protesta sa mga atrasadong bansa. Noong maagang bahagi ng nakaraang taon, nasa 200 milyong manggagawa at manggagawa sa agrikultura sa India ang naglunsad ng pambansang welga upang labanan ang pribatisasyon, at igiit ang pagtaas ng sahod at permanenteng trabaho. Naglunsad din ng mayor na mga welga at ak-

syong masa ang mga manggagawa ng Brazil, South Africa, Russia at iba pang bansa sa mga usapin tulad ng pagtaas ng sahod, panggigipit at iba pa. Dumaluyong din ang protestang masa ng milyong mamamayan ng Hongkong, mga bansa sa Latin America, Middle East at Africa, na nagpakita ng pagkadismaya ng mamamayan sa hakbang pangkagipitan, mababang sahod, pagsirit ng presyo, lumalalang sosyo-ekonomikong kalagayan, pagsupil at korapsyon sa burukrasya.

Ang kalagayan sa buong daigdig ay pumapabor sa konsolidasyon at pagpapalakas ng mga partido komunista sa ideolohiya, pulitika at organisasyon. Malalim na umuugat ang mga rebolusyonaryong proletaryo sa uring manggagawa at aping masa, at binubuo nila ang mga organisasyong masa at pinamumunuan ang kanilang mga pakikibaka. Sa India, tulad ng sa Pilipinas, ang Marxista-Leninista-Maoistang partido komunista ay nasa unahan ng digmang bayan, naglunsad ng armadong pakikibaka sa pamamagitan ng hukbong bayan, paglulunsad ng reporma sa lupa at pagtatayo ng pulang kapangyarihang pampulitika sa kanayunan.

2. Preserbasyon ng lubog-sa-krisis na malakolonyal at malapyudal na sistema ang pakay ng brutal na gerang panunupil ni Duterte

NAGLULUNSD NG MADUGONG gerang panunupil ang rehimeng Duterte sa ilalim ng National Task Force-ELCAC nito. Sa deklarado nitong layunin na “tapusin ang lokal na komunistang armadong tunggalian,” ipinatutupad ng rehimen ang walang humpay na mga atake laban sa mamamayan at kanilang demokratikong mga organisasyong masa para ipreserba ang naghaharing sistemang malakolonyal at malapyudal at panatilihin ang pagsasamantala at pang-aapi sa masang anakpawis at pandarabong sa yaman ng bansa ng malalaking dayuhang kapitalista at ng lokal na malalaking burgesyang kumprador.

Katulad ng nagdaang mga rehimen, hindi binago ng mga patakaran ni Duterte ang di industriyal at atrasadong baseng agrikultural ng ekonomya. Lalupa nitong niliberalisa ang kalakalan at mga patakaran sa pamumuhunan upang paburan ang malalaking dayuhang kapitalista, sa kapinsalaan ng lokal na produksyon.

Nananatiling nakaasa ang Pilipinas sa pag-iimport, dayuhang utang at puhunan. Binabayo ito ng palagiang depisito sa kalakalan. Patuloy na pinagdurusahan ng mamamayang Pilipino ang matataas na tantos ng disempleyo, kawalang-kasiguruhan sa trabaho, mababang sahod, nagtataasang presyo ng pagkain at ba-

tayang mga pangangailangan, kahirapan at kawalan ng tirahan.

Nananatiling walang independyenteng industriya ng asero ang bansa, walang industriya sa paggawa ng mga makina ni kakayahang lumikha ng mga kompyuter, kasangkapang de-makina, sasakyan, medisina at iba pang pangunahing manupaktura. Ang lokal na pagmamanupaktura ay nananatiling nakaasa sa inaangkat na mga makina at hilaw na materyales. Ang aktibidad ng industriya sa kalakha'y limitado sa tinaguriang mga sona sa ekonomya na hiwalay sa iba pang bahagi ng lokal na ekonomya, nasa *semiprocessing* at pag-assembly, at

karugtong lamang ng internasyunal na *assembly line* ng mga kumpanyang multinasyunal. Sa kabilang banda, sa kalakha'y nananatiling atrasado, di mekanisado, walang irigasyon at may mababang ani ang produksyong agrikultural. Ang malakihang produksyong agrikultural ay isinasagawa lamang sa mga plantasyong pagmamay-ari ng dayuhan at nakatuon sa pananim na pang-eksport.

Walang pagsisikap ang rehimeng Duterte na magtayo ng baseng industriyal o lumikha ng kondisyon para sa modernisasyon ng agrikultura. Patuloy itong nagpapatupad ng neoliberal na mga patakaran sa ekonomya na nagdulot ng pagkawasak sa lokal na produktibong mga pwersa. Noong nakaraang taon ay ipinatupad ng rehimen ang liberalisasyon sa pag-angkat ng bigas na nagbabantang pumatay sa lokal na produksyon ng bigas at magpalayas sa 350,000 magsasaka ng palay. Ang asukal ay ipinupuslit at target ring iliberalisa ang pag-angkat. Walang humpay ang malawakang pagpapalit-gamit ng lupaing agrikultural para sa *real estate*, turismo, mga proyektong mina at enerhiya at naging sanhi ng pagpapalayas sa milyun-milyong magsasaka at manggagawang bukid.

Sa harap ng pandaigdigang pagtumal ng ekonomya, patuloy na gumegewang ang ekonomya ng bansa na nakatuon sa eksport. Noong nakaraang taon ay bumagal nang 5.9% ang paglago ng GDP ng Pilipinas, pinakamababa sa nakaraang walong taon. Kinatampukan ito ng 8.6% na pagbagsak ng bolyum ng produksyon ng mga pabrika sa lokal na manupaktura, at mabagal na paglago sa agrikultura nang 0.7%. Naging matumal ang mga remitans mula sa ibayong dagat at mga operasyong BPO, na siyang nagpapalutang sa ekonomya sa nagdaang mga taon. Ang depisito sa badyet ng gubyernong Duterte ay lumobo tungong P660.2 bilyon nitong nakaraang taon, mas mataas nang 18.27% sa naunang taon.

Bilyun-bilyong piso ang wina-

waldas ni Duterte upang bundatin sa kurapsyon ang mga upisyal ng militar at malalaking burukrata, paburan ang mga maanomalyang kontrata sa kanyang mga kroni at pondohan ang pambayad utang. Bilyun-bilyon ang ginagastos sa batbat-sa-korapsyong mga proyektong imprastruktura sa ilalim ng programang Build, Build, Build, kabilang ang mga di kinakailangang pagpapalawak ng mga kalsada sa prubinsya at mga tulay, pantalan at paliparan, maging mga proyektong dam na magpapalayas sa libu-libo at wawasak sa produksyong agrikultural sa kapatagan. Upang pondohan ang paggasta, pinabilis ng gubyernong Duterte ang pangungutang tungong P43 bilyon kada buwan, doble kumpara sa nagdaang mga rehimen, at nilugmok ang bansa sa babayarang utang na P7.7 trilyon. Ang kabuuang dayuhang utang ng bansa ay sumirit tungong \$83.6 bilyon mula \$78.96 bilyon noong nakaraang taon, kung saan ang mahigit sa kalahati ay utang ng gubyerno na nagkakahalaga ngayon ng \$42.8 bilyon, mas mataas nang 7.8% kaysa sa nagdaang taon.

Humigit-kumulang 10.6 milyong manggagawang Pilipino (halos 24% ng kabuuang lakas paggawa na 45 milyon) ang wala o kulang ang empleyo. Sadyang pinaliit at di mapagkakatiwalaan ang mga upisyal datos sa disempleyo. Dagdag pa, mayroong humigit-kumulang sa 12 milyong OFW na nangibang-bansa upang maghanap ng trabaho dahil sa kakulangan ng mga oportunidad sa bansa. Sa ilalim ni Duterte, nanatiling susing estratehiya sa pag-emplesyo ng gubyerno ng Pilipinas ang pag-eksport ng murang paggawa. Bumagsak ang taunang paglikha ng trabaho sa ilalim ng rehimeng Duterte—pinakamababa sa loob ng ilang dekada—at bigo itong sumabay sa paglaki ng pwersa ng paggawa. Ang malubhang kalagayan ng kawalan ng hanapbuhay ay tinatabunan ng mga tagapangasiwa sa ekonomya ni Duterte na nagpapalabas ng labis na di kapani-paniwalang 5.1% tantos ng disempleyo sa pamamagitan

ng pagbago ng depinisyon ng disempleyo at pagtanggap ng milyun-milyon sa listahan ng kabuuang lakas paggawa gamit ang manipulasyon sa estadistika.

Ikinukubli ng rehimeng Duterte ang tunay na kalagayan ng kahirapan sa bansa sa pamamagitan ng pagtatakda ng sobrang babang pamantayan na P75 kada tao bawat araw, at sa pagsasabing 5.9 milyong Pilipino na ang naiahon sa kahirapan mula 2015. Sa katunayan, ang arawang halaga para mabuhay sa Pilipinas ay nasa P205 bawat tao na sa ngayon. Saklaw nito ang pangastos sa pagkain, transportasyon, pabahay, gamot at iba pang pangangailangan. Isa sa bawat tatlong Pilipino ang nagtitiis sa mas mababa pa. Di bababa sa 12.4 milyong pamilyang Pilipino ang nagtitiis sa P132 kada tao bawat araw. Ang kasalukuyang minimum na sahod na P537/araw na itinakda sa National Capital Region ay kalahati lamang ng P1,025 na nakabubuhay na sahod para sa lima-kataong pamilya. Milyun-milyong Pilipino ang nagdurusa sa kawalan ng matitirhan at napipilitang mamuhay sa mga barung-barong sa syudad, sa mga bangketa at ilalim ng tulay. Wala silang akses sa malinis na tubig at kuryente, sanitasyon, gayundin sa mga pasilidad sa pampublikong kalusugan, paaralan at iba pang serbisyong panlipunan.

Kinakaharap ng mamamayang Pilipino ang mas matinding kahirapan sa ekonomya sa harap ng pandemya ng Covid-19 dahil sa mahigpit at mapang-aping mga hakbanging ipinatupad ng rehimeng Duterte. Ang *lockdown* ng militar sa Luzon at ibang bahagi ng bansa ay nagkabit sa mamamayan ng kanilang karapatang bumyahe, magtrabaho, maghanapbuhay o maghanap ng trabaho. Pumatong ang mga hakbang na ito sa galit ng mamamayan sa pagtangi ni Duterte na isara ang mga hangganan ng bansa sa China, nang pinayagan niyang pumasok sa bansa noong Enero ang libu-libong turista mula Wuhan, ang pinagmulan ng Covid-19.

Galit din ang mamamayan sa iniutos ni Duterte na pagbabawas sa badyet pangkalusugan upang paburan ang mga dagdag sa gastusing militar. Dahil kapos ang pondo, nasasagad ang sistema ng pampublikong kalusugan, kung saan nagkukulang ang kagamitan ng mga pampublikong ospital para mag-eksamin at manggamot sa mga pasyente, at pangalagaan ang mga manggagawang pangkalusugan upang di mahawaaan ng sakit. Ayon sa pinakahuling mga ulat, mahigit 800 na ang nahawa, at mahigit 50 ang namatay, kabilang ang di bababa sa 10 doktor.

Ang militaristang mga hakbangin na ipinatupad ni Duterte ay pinatingkad ng pagkakatalaga sa dating mga heneral upang pamunuan ang kanyang *task force* laban sa Covid-19. Tinutugunan ng rehimen ang pandemya ng Covid-19 bilang usaping "peace and order" at pangseguridad, higit sa usapin na pampublikong kalusugan. Kung kaya, habang lumilipas ang mga linggo at patuloy na kumakalat sa bansa ang pandemyang Covid-19, milyun-milyon ang nagugutom at naliligalig. Nakatakdang sumambulat ang kaniyang mga protesta, laluna sa harap ng kabiguan ng rehimen na tugunan ang pang-araw-araw na sosyo-ekonomikong pangangailangan ng mamamayan, at proteksyon para sa mga manggagawang pangkalusugan, habang ang mga opisyal nito'y nagpapasasa sa mga pribilehiyo sa ekonomya at serbisyong medikal.

Magkakaroon ng matinding epekto ang pandemyang Covid-19 sa lokal na ekonomya at lalupa itong malulubog sa krisis. Inaantabayanan na ng mga opisyal ni Duterte sa pagpapalano ng ekonomya ang pagkitid ng ekonomya, kung saan daan-daan bilyong piso ang mawawala sa produksyon, transportasyon at turismo; gayundin sa mga remitans mula ibayong-dagat. Nakatakdang lumaki ang dami ng walang trabaho.

Sinasamantala ng naghaharing pangkatin ni Duterte ang krisis ng Covid-19 upang lalupang itulak ang pakana nitong magpataw ng diktadura. Ang iginawad na kapangyari-

hang pangkagipitan (*emergency powers*) kay Duterte ay nagbigay sa kanya ng bilyun-bilyong piso upang lustayin, at ng kapangyarihan na kontrolin ang mga pribadong kumpanya sa tabing ng pagtugon sa pampublikong kalusugan. Pinalalawig nito ang mga naunang maniobra ni Duterte laban sa mga Lopez, Ayala at Pangilinan at iba pang "oligar-ko" pabor sa mga "Dutertegarko."

Sa pamamagitan ng *lockdown* ng militar, inilalagay ni Duterte ang buong bansa sa mas mahigpit na kontrol ng militar at pulis, na lalong nagpapatatag sa kanyang di deklaradong batas militar at itinutulak ang kanyang pakanang pasistang diktadura. Sa kabilang banda, pinaiigting din ng mga hakbang na ito ang krisis ng naghaharing sistemang pampolitika at lalupang naghihiwalay sa kanyang rehimen sa mamamayan.

Lalupang kinonsolida ng naghaharing pangkatin ni Duterte ang kapangyarihan nito noong nakaraang taon nang ipwesto ang mga alagad ni Duterte sa Senado at Kongreso gamit ang manipulasyon ng dekompyuter na bilangan. Ang kongreso ng Pilipinas ay tagapalampak na lamang ni Duterte at kasabwat ng kanyang rehimeng awtoritaryan. Epektibong natanggalan ng kapangyarihan ang kalabang pwersang oposisyon.

Lalupang nahihwalay ang rehimeng Duterte sa labas ng bansa dahil sa rekord nito ng maramihang pagpatay at mga paglabag sa karapatang-tao. Noong nakaraang taon, naglabas ang kongreso ng US ng resolusyon na nagbabawal sa mga opisyal ni Duterte na pumasok sa bansa, partikular yaong mga itinuturong responsable sa di makatarungang detensyon ni Sen. Leila de Lima. Kinalauna'y kinansela ang mga papeles sa pagbyahe patungong US ng tagahimod ni Duterte na si Sen. Bato dela Rosa.

Sa pag-aalburuto, nagpadala si Duterte noong Pebrero ng abiso sa US na pinawawalambisa ang Visiting Forces Agreement (VFA), at nag-astang patriyotiko. Gayunpa-

man, ang pagpapawalambisa sa VFA lamang ay hindi mangangahulugan ng pagbabago sa di pantay na relasyong militar sa pagitan ng US at Pilipinas. Nananatili ang 1951 Mutual Defense Treaty at ang 2014 Enhanced Defense Cooperation Agreement (EDCA). Kapwa nagbigay ito sa US ng ekstrateryoral na karapatan sa bansa, at ginagamit ng US upang patatagin ang paghahari nito sa Pilipinas at tabingnan ang kanilang panghihimasok militar. Sa katunayan, lihim na nakikiusap ang rehimeng Duterte sa US para sa mga menor na pagbabago sa VFA o negosasyon para sa bagong kasunduan nang may mga katiyakan ng pampulitikang suporta at dagdag na ayudang militar.

Walang ginawa si Duterte upang kanselahin ang mahigit 300 ehersisyong militar at aktibidad na isasagawa ng mga pwersang US sa Pilipinas ngayong taon. Kundi dahil sa pandemyang Covid-19, isasagawa ang pagsasanay militar na 2020 Balikatan sa Abril. Nakatakda itong lahuman ng di bababa sa 6,500 tropang Amerikano, pinakamarami mula nang simulan ang mga pagsasanay. Patuloy ding susuplayan ng US ang AFP ng P45 milyong halaga ng sarplas na kagamitang militar sa ilalim ng programang Foreign Military Financing ng Department of State. Sa ilalim ng Operation Pacific Eagle-Philippines, patuloy ding nagsasagawa ang US ng mga operasyong militar sa tabing ng "kontra-terorismo."

Mula 2017, hinubad na ng rehimeng Duterte ang balatkayo nitong maka-kapayapaan, nang magpataw ito ng batas militar sa Mindanao at tapusin ang pakikipagnegosasyon sa National Democratic Front of the Philippines (NDFP) sa pamamagitan ng Proclamation 360. Kalauna'y inilabas nito ang Proclamation 374 na nagdeklara sa PKP, BHB at kay NDFP Chief Political Consultant Prop. Jose Maria Sison bilang mga "terorista" at ang nagsampa ng kaso laban sa mga nabanggit sa ilalim ng Human Security Act.

Sa pag-asang linisin ang kina-

mumuhang internasyunal na reputasyon at dahil sa presyur mula sa internasyunal at lokal na komunidad na nagtutulak ng kapayapaan, muling binuksan kamakailan ni Duterte ang mga daluyan sa pakikipag-usapang pangkapayapaan sa NDFP sa kagustuhang mag-iwan ng "pamanang kapayapaan." Dahil laging bukas ang pinto nito para sa kapayapaan, tinanggap ng NDFP ang mga pahaging ngunit inilinaw na dapat maalis ang mga balakid na inilagay ni Duterte. Kabilang sa mga ito ang nagdaang proklamasyon at kautusang ehekutibo na nagbunsod ng kanyang brutal na gera laban sa mamamayan.

Mula noong nagdaang taon, tumindi ang brutal na kampanyang panunupil ni Duterte sa ngalan ng anti-komunismo. Kasunod ito ng paglalabas ng Executive Order 70 noong Disyembre 2018 at ang pagbubuo ng NTF-ELCAC noong Mayo 2019. Nagsagawa ang militar, pulis at mga *death squad* ni Duterte ng mga pagpatay, kabilang ang pagpaslang noong Pebrero 2019 kay NDFP consultant Randy Malayao, ang kamakailang asasinasyon sa lider ng Partido na si Julius Giron (Ka Nars) at kanyang mga kasamahan, at puu-puo pang iba sa Negros, Samar, Bukidnon, Masbate, Sorsogon at iba pang prubinsya.

Tuluy-tuloy na nagsasagawa ng *red-tagging* ang militar at pulis, ng paniniktik at intimidasyon, maramihang pag-aresto, pagsasampa ng gawa-gawang mga kaso batay sa itinanim na mga ebidensya. Mayroon nang mahigit 600 bilangong pulitikal, karamihan ay inaresto sa ilalim ni Duterte. Pinakamatindi sa mga atake ng kaaway ay ang mga ekstrahudisyal na pagpaslang at panganganyon sa mga komunidad sa kanayunan upang agawin ang lupa mula sa mga magsasaka at katutubong mamamayan at ipamahagi ang mga ito sa mga korporasyon sa mina, pagtotoroso, plantasyon at *real estate*.

Sa ilalim ng tinaguriang "whole-of-nation approach," inobluga ni Duterte ang lahat ng ahensya at lo-

kal na gubyrno na makipagtulungan sa NTF at ituon ang kanilang mga pagsisikap sa kontra-insurhensya. Sa ilalim ng NTF, hayagang naging sentrong tungkulin ng buong makinarya ng estado ang kontra-insurhensya. Gamit ang pondo ng bayan, nagbubuhos ng pondo ang rehimen sa pagsagawa ng kampanya ng disimpormasyon at manipulasyon ng opinyong publiko sa pamamagitan ng bayarang mga sarbey, *troll* sa *social media*, bayarang mga kolumnista at espesyalista sa pamublikong relasyon.

Sang-ayon sa mga layunin ng NTF, hinahangad ni Duterte na lalupang patatagin ang kanyang tiraniya at terorismo ng estado sa pagtutulak ng mga amyenda sa Human Security Act at pagsasabatas ng Anti-Terrorist Law na nagpapalawak sa depinisyong ng "terorismo" para saklawin ang lahat ng porma ng paglaban at nagbibigay sa estado ng karapatang mang-aresto nang walang mandamyento, ikulong nang walang kaso ang sinuman sa loob ng 14 araw o higit pa at alisan ng pananagutan ang mulitar at pulis na sangkot sa walang batayang pagkulong.

Sa ilalim ng NTF-ELCAC, naglunsad ang Armed Forces of the Philippines (AFP) ng todong mga opensibang militar sa buong bansa. Mula 2017, nagbuo ito ng siyam na bagong batalyon (mula sa orihinal na target nitong 10-30 karagdagang batalyon) at ipinakat ang mga ito pangunahin laban sa BHB. Inaayudahan ang AFP ng militar ng US sa pagbubuo at pagsasanay ng mga bagong yunit na pangkombat tulad ng Light Reaction Regiment, 1st Brigade Combat Team at 2nd Brigade Combat Team na pawang nakabase sa Fort Magsaysay, kung saan nagmamantine ng mga pasilidad ang US sa ilalim ng EDCA.

Sa kabuuan, mayroong 140 batalyong pangmaniobra ang AFP, kung saan 35 ay nakadeploy sa Luzon; 19 sa Visayas; at 83 sa Mindanao (19 batalyon sa mga eryang Moro, at 64 sa mga eryang BHB). Sa gayon, umaabot sa 85% o 118 batalyon ang nakapakat laban sa

BHB. Halos 55% ng mga yunit ng AFP na nakapakat laban sa BHB ay nasa Mindanao, pangunahin sa mga rehiyon sa silangan. Ang pinagkumbinang pakat ng mga tropa ng AFP at PNP ay pinakamataas sa Southern Mindanao, kasunod sa Southern Tagalog, Eastern Visayas, North Central Mindanao, Far South Mindanao at Negros. Ang layunin ng AFP ay ikonsentra ang isang batalyong tropa laban sa bawat larangang gerilya ng BHB, sa desperasyong durugin ang BHB sa pamamagitan ng mga operasyong paniktik, saywar at kombat.

Sa kabila ng karagdagang mga yunit, batak ang mga pwersa ng AFP. Sa pambansang antas, may mga rehiyon kung saan hindi makapagpakat ng isang buong batalyon ang kaaway laban sa bawat larangang gerilya ng BHB. Sa mga erya, hindi kayang saklawin ng mga batalyong pangkombat ng AFP ang teritoryo at populasyon ng larangang gerilya, kung saan may malawak na latag ng mga rebolusyonaryong organisasyong masa, mga yunit milisya at mga organo ng kapangyarihang pampolitika na aktibong naglulunsad ng mga kampanya at pakikibakang masa. Nag-iwan ito ng malapad na erya sa BHB para magmaniobra, magrekrut at magpalakas ng sarili. Sa panahong naglulunsad ang mga brigada o dibisyon ng AFP ng mga nakapokus na operasyong militar sa isa o maraming larangang gerilya sa mga eryang hangganan, kinukumbina nito ang maraming batalyon na panandaliang hinugot mula sa kanilang mga nakatalagang erya ng operasyon, at nagbibigay sa mga yunit ng BHB sa ibang erya ng puwang para magsagawa ng gawaing pampolitika at pangmilitar.

Nagsasagawa ang mga yunit ng AFP ng kunwa'y mga "community support programs" (dating tinatawag na Peace and Development Operations) kung saan ipinupwesto ang mga pasistang tropa sa mga komunidad. Ginagambala ng armadong presensya ng mga tropang militar ang buhay at kabuhayan ng

mamamayan. Tinatakot nila ang masang magsasaka at arbitraryong inaakusan bilang mga “tagasuporta ng BHB” para pilitin silang makipagtulungan. Nagpapalabas ng mga pekeng pagpapasuko ang AFP, nagtatayo ng mga tsekpoynt at nagpapatay ng mga hakbang para kontrolin ang galaw ng mamamayan. Inoobliga nila ang masa na sumapi sa mga pwersang paramilitar, pinipilit ang mga sibilyan na magtrabaho nang walang bayad at nilalabag ang iba pang demokratiko at sibil na mga karapatan. Nanganangyon at naghuhulog sila ng bomba mula sa himpapawid sa tabi ng mga komunidad na nagdudulot ng takot at troma sa sibilyang populasyon, laluna sa mga bata, at nagtutulak sa kanila na lisanin ang kanilang mga tahanan at sakahan.

Kasabay nito, nag-ooperasyong saywar sila katulad ng tinatawag na “community integration programs” at “delivery of service” na batbat sa korapsyon. Layunin ng mga programang ito na pagtakpan ang pasistang pangil ng pasistang tropa ni Duterte. Sa ilalim ng “enhanced comprehensive local integration program” ni Duterte, ipinangako sa mga “surenderi” ang P60,000 na kadalasan ay ibinubulsa naman ng mga upisyal ng brigada at batalyon. Para linlangin ang masa, nangampanya si Duterte at ipinrisinta ang kanyang sarili bilang tagapagsulong ng reporma sa lupa sa desperasyong kumbinsihin ang ma-

sang magsasaka na “hindi niyo kailangan ang BHB.”

Buong dahas ang kampanyang panunupil ni Duterte laban sa masang magsasaka. Pinakamabangis ang pagsalakay sa mga lugar na aktibong lumaban ang mamamayan laban sa pagpasok ng pagmimina, plantasyon, turismo, enerhiya at iba pang malaking proyekto ng mga korporasyon. Ginagamit niya ang todo-largang terorismo para piliting isuko ng masa ang kanilang demokratikong mga karapatan at pakikibaka para ipagtanggol ang kanilang lupa at kagalingan sa ekonomya. Para ipatupad ang panunupil, mabilisang nagtayo ang AFP ng mga detachment ng militar, paramilitar at pulis sa loob at sa palibot ng mga komunidad sa kanayunan. Mahigit 700 na ang mga ito sa Mindanao palamang.

Ang todong gera ng panunupil ay isang walang-kahahantungang tangka ng rehimeng Duterte at ng AFP na patahimikin ang pakikibaka ng masang magsasaka para sa lupa, pagkaitan ng suportang masa ang hukbong bayan at pilitin ang mga yunit nito na umatras at mahiwalay sa mahirap na tereyn, at padanasin sila ng nakapokus na opensibang militar na gumagamit ng malaking bilang ng mga tropa na mayroong suportang panghimpapawid at artilleri. Nagsasagawa ang AFP ng magkakasunod na opensiba sa pag-aasang pagurin ang mga yunit ng BHB. Ang mga teroristang pamamaraan

na ginagamit ng AFP sa mga operasyon para ipagkait ang base ay malinaw na kontra-produktibo dahil ang masang magsasaka at minorya ay lalong napupukaw na labanan ang pasistang brutalidad ng rehimen, at lumapit sa BHB para ipagtanggol ang kanilang karapatan at kabuhayan.

Simula 2017 ay makailang ulit nang nagdeklara si Duterte at kanyang mga upisyal-militar na dudurugin ang BHB, una ay sa katapusan ng 2018, sumunod ay sa katapusan ng 2019, at pagkatapos ay bago magwakas ang termino ni Duterte sa 2022. Halos araw-araw na lumilikha ng mga pekeng pahayag sa publiko ang mga kumander ng AFP na ipinakikilala ang mga “sumukong” BHB, kadalasang gumagamit ng mga dati nang lumang armas sa kanilang armori at pinalalabas na mga isinukong armas. Kamakailang naisiwalat ang isang dinuktor na larawan ng mga diumano’y mga “sumurender.” Ipinagyabang pa ni Duterte na matatalo ang BHB sa “lalong madaling panahon” dahil sa ibinalitang pagkadurog o pagpapahina ng AFP sa 15 larangang gerilya ng BHB. Lahat nang ito’y hungkag na paghahambog sa harap ng patuloy na pagpapalakas ng BHB at paglulunsad ng rebolusyonaryong armadong pakikibaka kasabay ng demokratikong mga pakikibakang masa ng mamamayang Pilipino para wakasan ang paghahari ng lagim ng rehimeng US-Duterte.

3. Mga hinaharap at tungkulin sa paglulunsad ng digmang bayan

BIGO ANG TODO-LARGANG teroristang mga atake ng rehimeng US-Duterte na takutin o patahimikin ang mamamayang Pilipino. Pursigido silang isulong ang pambansa-demokratikong rebolusyon. Ang tumitinding mga porma ng pang-aapi at pagsasamantala na ibinunga ng nagpapatuloy na krisis ng sistemang malakolonyal at malapyudal ay tumutulak sa kanila na maglunsad ng armadong rebolusyon at lahat ng porma ng pakikibakang masa. Higit na paborable ang mga kundisyon sa paglulunsad at pagsusulong ng digmang bayan.

Iginigiit ng mga organisasyong masa, alyansa, unyon, institusyon, konseho at iba pang mga pormasyon ang kanilang ligal at demokratikong mga karapatan. Masigasig nilang ti-

nututulan ang kampanyang red-tagging ng rehimen at mga pagsisi-kap nito na gawin silang ilegal. Matapang nilang nilalabanan si Duterte at kanyang mga upisyal-militar

kahit pa sila ay tinitiktikan, binabantaang aarestuhin o papaslangin. Nilabanan ng mga mga organisasyong estudyante ang tangkang pagsupil sa aktibismo sa kampus.

Aktibo nilang nilalantad ang mga pasistang pang-aabuso ng mga pwersang militar at pulis ni Duterte. Naglulunsad sila ng mga kilos protesta laban sa pamamaslang at maramihang pang-aaresto. Binabatikos nila ang pekeng “pagpapasurender” sa mga sibilyan, pagpa-

pasara sa mga paaralang Lumad, panganganyon at paghuhulog ng bomba malapit sa mga komunidad, at iba pang pang-aabuso sa ilalim ng kampanyang “kontra-insurhensya” ni Duterte. Mahigpit nilang kinundena ang banta laban sa midya. Inilantad nila ang pekeng “gera kontra droga” ni Duterte at tinuligsa ang maramihang pagpaslang sa mahihirap. Naghain sila ng mga kaso sa International Criminal Court para litisin si Duterte sa kanyang mga krimen laban sa sangkatauhan.

Isinisiwalat ng mga demokrati-kong pwersa ang katiwalian sa bukrasya at militar. Binabatikos nila ang paglalaan ng mas malaking pondong pampubliko para bundatin ang mga sundalo at pulis, habang nananatiling maliit o bawas ang badyet para sa edukasyon at serbisyong pangkalusugan, gayundin sa suportang agrikultural. Binatikos nila ang walang-tigil na dayong pangungutang ng rehimen. Inilantad nila ang huwad na larawan ng pag-unlad ng ekonomya. Binatikos nila ang pahirap na mga buwis na ipinataw ni Duterte at ang liberalisasyon ng importasyon ng bigas. Tinuligsa nila ang pagpapakatuta ni Duterte sa US at pagmamanikluhod niya sa China.

Naglunsad ng mga welga at ibang porma ng sama-samang pagkilos ang mga manggagawa para manawagan ng dagdag na sahod, mas maayos na mga kundisyon sa paggawa at regularisasyon sa trabaho. Nagsagawa ang masang mag-sasaka ng mga pagkilos para igiit ang mas mababang upa, mas mataas na sahod para sa mga manggagawang bukid, mas mababang interes sa pautang, makatwirang presyo sa pagbili ng kanilang mga produkto at iba pang reporma. Tinutulan nila ang malawakang pagpapalit-gamit ng lupa. Kahit bago pa man ang pandemyang Covid-19, binatikos na nila ang kainutilan ng rehimen na tugunan ang pangangailangan ng mamamayan sa panahon ng mga natural na kalamidad katulad ng pagputok ng Taal Volcano at

mga lindol sa Mindanao.

Masaklaw ang mga pwersang patriyotiko at demokratiko, kabilang na ang konserbatibong oposisyong pulitikal, gayundin ang may hinanakit na mga upisyal ng militar at pulis, ang nakahanay laban kay Duterte. Hihigpit pa ang kanilang pagkakaisa sa ilalim ng isang malapad na nagkakaisang prente habang tumitindi ang krisis sa pulitika na kinakaharap ng naghaharing rehimen. Ang sumisidhing sosyo-ekonomikong mga kundisyon ay nagtutulak sa malawak na masa ng mamamayan na maramihang magbangan sa mga protesta at igiit ang pagwawakas sa brutal, tuta, tiwali at pahirap na rehimen.

Nag-uudyok ng armadong paglaban ang pasismo sa ilalim ni Duterte. Ang pangangailangang magarmas para ipagtanggol ang karapatan ng mamamayan ay higit na lumilina sa harap ng mga pang-aabuso at madugong panunupil ng kanyang mga armadong ahente sa buong bansa. Sa pagsupil sa paglaban ng mamamayan gamit ang armadong pwersa, inuupatan niya ang mamamayan na lumaban. Katulad ni Marcos noon, si Duterte ang numero unong rekruter ng Bagong Hukbong Bayan ngayon.

Sa nagdaang mga taon, matagumpay na napangibabawan ng Bagong Hukbong Bayan ang todong-opensiba ng rehimen Duterte. Nanatiling matibay ang pagkakaisa ng lahat ng yunit ng BHB sa ilalim ng pamumuno ng Partido at sarili nitong istruktura ng kumand, mula sa pambansang antas pababa sa lahat ng larangan. Sa kabila ng walanghabas na opensiba ng kaaway, nananatiling mataas ang diwa at disiplina ng kanyang mga Pulang mandirigma at ang kanilang determinasyon na lumaban ay higit pang tumitibay.

Nagpupunyagi ang BHB sa landas ng rebolusyonaryong armadong pakikibaka. Matagumpay na binigo ng mga yunit ng BHB ang mga operasyong kombat ng kaaway. Mahusay na ginagamit ng mga yunit nito

ang taktikang gerilya ng paglilipat-lipat, konsentrasyon at dispersal para harapin ang nakapokus na mga opensibang militar ng kaaway. Patuloy nilang iniaangkop ang kanilang mga taktika at pamamaraan ng operasyon para gawing inutil ang paggamit ng kaaway ng mga *drone* na pangsarbeylans, kanyon at mga bomba gamit ang mga helikopter at *fighter jet*. Dahil bihasa sa tereyn, mahusay na napipili ng BHB ang mga laban sa pamamagitan ng mga operasyong kontra-kubkob at pagatake sa nakahiwalay na mga yunit ng kaaway.

Ang BHB ay patuloy na kumikilos sa higit 110 larangang gerilya sa 73 ng 81 probinsya sa buong bansa. Mayroon itong ilanlibong mandirigmang gerilya. Armado sila ng matataas at mababang kalibre ng armas na nasamsam mula sa kaaway, pwersang panseguridad at iba pa. Gumagamit ang BHB ng mga granada at *command-detonated explosive*. Gumagamit din sila ng mga katutubong pamamaraan sa pakikidigma tulad ng paggamit ng mga patibong at suyak.

Ang mga yunit ng BHB ay nag-oopereyt sa ilalim ng 14 na kumand sa operasyon sa rehiyon na nakapailalim naman sa Pambansang Kumand sa Operasyon (National Operations Command o NOC). Ang kabuuan nito ay nakapailalim sa pamumuno ng Partido sa pamamagitan ng Komisyong Militar ng Komite Sentral na nagbibigay-direksyon sa NOC, sa pamamagitan ng mga komite sa rehiyon na nagbibigay-direksyon sa kani-kanilang kumand, at sa pamamagitan ng mga sangay at grupo ng Partido na nagdidirehe sa araw-araw na operasyon ng mga kumpanya, platoon at iskwad ng BHB.

Pinamumunuan ng Partido ang BHB kapwa sa estratehiko at taktikal na mga antas. Nagtakda ang Partido ng linya ng pagkubkob sa kalunsuran mula sa kanayunan sa pamamagitan ng paglulunsad ng matagalang digmang bayan. Ito ang batayang estratehiya para sa pag-

papalakas ng BHB bilang pangunahing sandata para makamit ang sentral na rebolusyonaryong layunin na gapiin ang kontra-rebolusyonaryong estado poder at itayo ang demokratikong gubyernong bayan. Sa iba't ibang antas, ang kinauukulang mga namumunong komite ng Partido ay nagbubuo ng mga taktikal na programa na nagsasaalang-alang sa balanse ng mga pwersa, naglalata ng mga pamamaraan sa pagharap at pagbiga sa mga plano ng kaaway, at nagtitiyak sa patuloy na pagsulong ng rebolusyonaryong digma.

Ang platon ang batayang yunit sa istruktura ng pwersa ng BHB, at kumikilos ito sa ilalim ng kumand ng kumpanya. Ang BHB ay nagbubuo ng laking-kumpanyang na mga bertikal na pwersa sa antas rehiyon at subrehiyon; at maging laking-kumpanyang larangang gerilya na may 6-9 na platon, kung saan sangkatlo ay konsentrado at dalawangkatlo ay dinidispers para saklawin ang teritoryo ng larangan.

Ang BHB ay bumubuo at nag-uugnay sa mga yunit ng milisyang bayan na binubuo na *part-time* na mga mandirigma. Tinitiyak nila ang seguridad ng mga kadre ng Partido at aktibista, nagpapatupad ng mga patakaran para panatilihin ang lokal na kapayapaan at seguridad, sumusubaybay sa mga kilos ng kaaway, nagbibigay ng regular na ulat sa kumand ng BHB tungkol sa kalagayan sa lugar, tumutulong sa pag-aasikaso ng mga suplay para sa BHB, nagdedeploy ng mga tauhan para sa integrasyon sa mga yunit ng BHB, nagsasanay at nagrekrut ng mga bagong pultaym na mandirigma, at sumasama sa mga yunit ng BHB sa paglulunsad ng mga taktikal na opensiba at gawaing masa.

Ang mga yunit ng BHB ay gumagamit ng mga gerilyang pamamaraan sa pagmamaniobra para panatilihin bulag at bingi ang kaaway. Ginagamit nila ang makapal na mga kagubatan at malalim na suportang masa para itago ang kanilang mga kilos. Kadalasang binabagtas ng

mga Pulang mandirigma ang mga bundok at ilog para makatagos mula sa isang baryo tungo sa iba, o mula sa isang prubinsya tungong kasunod.

Ang BHB ay nagtatatag ng mga larangang gerilya kung saan inoorganisa nila ang masa at pinalalakas ang kanilang mga armadong yunit. Nagbubuo sila ng mga rebolusyonaryong organisasyong masa ng mga magsasaka, kabataan, kababaihan, bata at manggagawang pangkultura, at maging ibang tipo ng mga organisasyong kumakatawan sa mga interes ng masang api. Nagtatatag sila ng mga lokal na mga sangay ng Partido na binubuo ng pinakaabanteng mga elemento mula sa mga organisasyong ito. Sa pundasyon ng mga organisasyong masa, nagtatatag ito ng mga komite sa mga rebolusyonaryong baryo na nagsisilbing batayang organo ng demokratikong gubyernong bayan. Ang mga upisyal nito ay maaaring iboto o italaga alinsunod sa patnubay ng mga lokal na komite ng Partido. Ang BHB at mga yunit milisya ito ang nagsisilbing armadong pwersa ng mga organo sa kapangyarihang pampolitika.

Itinatatag ang mga baseng gerilya kung saan tinatamasa nila ang malalim at malawak na suporta ng masa at kung saan mahina o naphina na ng armadong paglaban at mga pampolitikang pakikibaka ang impluwensya at armadong pwersa ng kaaway. Nagtatatag ang BHB ng paparaming mga erya ng baseng gerilya sa kanayunan sa proseso ng pagpapatatag nito sa sarili at bahabahaging pagpapahina sa kaaaway.

Ayon sa ulat ng NOC, naglunsad ang BHB ng hindi bababa sa 710 aksyong militar na may magkakaibang antas. Kabilang dito ang mga operasyong haras, pagdisarma, demolisyon, sapper at partisano, mga aksyong punitibo, reyds sa mga detachment ng kaaway at ambus. Kalakhan sa mga aksyong ito ay hindi naiulat sa burgis na midya. Hindi bababa sa 651 tropa ng kaaway ang napaslang, habang mahigit 465 ang

nasugatan—katumbas ng 30 platon o dalawang batalyon ng tropa ng kaaway.

Ang BHB ay nananatiling tunay na hukbo ng mamamayan. Ang mga yunit nito ay malalim na nakaugat sa mga masang magsasaka at minoritya. Pinupukaw, inoorganisa at pinakikilos ng mga ito ang mamamayan para labanan ang pyudal at iba pang porma ng pagsasamantala. Tinatamasa ng mga ito ang di natutuyong balon ng suporta ng mamamayan at patuloy na kumukuha rito ng lakas. Habang dumarami ang kanilang tagumpay sa mga pakikibaka para sa lupa at ibang repormang agraryo sa tulong ng BHB, tumatag din ang kanilang paninindigang isulong, lumahok o sumuporta sa armadong paglaban sa mga despotiko at pasista.

Sa buong bansa, ang mga yunit ng BHB ay tumulong para iligtas at ipagtanggol ang mga lokal na mga lider at aktibistang magsasaka, mga kabataan at manggagawang aktibista sa kalunsuran, at mga kadre ng Partido na target likidahan ng militar at pulis. Kalakhan sa kanila ay nagpasya nang maging regular na mandirigma ng BHB.

Ang kampanyang “surrender” at mga operasyong “community support” na inilulunsad ng AFP mula 2017 ay naglalayong sindakin ang mamamayan at pahinain ang kanilang suporta sa BHB. Gayunman, ang panimulang epekto ng paninindak ay hindi nagtatagal. Sa maraming kaso, pinalalabas lamang ng masang magsasaka na sila ay nakikipagtulungan nang sa gayo’y tumigil ang mga pasista, at kalauna’y inuulat nila sa mga lokal na yunit ng BHB ang mga pang-aabuso ng militar at katiwalian ng mga upisyal nito sa kanilang mga komunidad.

Pinarusahan ng BHB ang abusadong mga yunit militar, paramilitar at notoryus na mga ahente ng kaaway, kabilang ang mga responsable sa Sagay Massacre sa Negros. Sa pagsasagawa nito, ibayong itinataas ng BHB ang tapang at determinasyon ng masa na lumaban sa

mga pasistang pang-aabuso ng rehimen Duterte.

Ang BHB ay patuloy na nagpapatupad ng patakaran ng demokratikong gubyernong bayan na pangalagaan ang kapaligiran at itigil ang pandarambong ng mga dayuhan sa patrimonya ng bansa. May mga pinarusahan itong mga operasyon sa pagmimina at iba pa na lumalason sa kalikasan at nangwawasak sa pinagkukunan ng tubig, pagkain at kabuhayan ng mamamayan.

Sa mga lindol, bagyo, pagsabog ng bulkan at iba pang natural na sakuna na naganap kamakailan, pinakilos ang mga yunit ng BHB at rebolusyonaryong pwersa para tumulong sa mamamayan na muling itayo ang kanilang mga bahay at sakahan, mamahagi ng mga ayudang pangkagipitan, at magkipag-ugnayan at mangasiwa sa pagpasok ng mga rekurso para sa mamamayan.

Bilang tugon sa panawagan ng United Nations Secretary General para sa isang pandaigdigang tigil-putukan sa harap ng pandemyang Covid-19, nagdeklara ng unilateral na tigil-putukan ang Komite Sentral ng Partido mula Marso 26 hanggang Abril 16. Inatasan ng Partido ang BHB, lalo na ang mga yunit medikal nito, na maglunsad ng kampanya sa pampublikong kalusugan katulong ng mga komite sa kalusugan sa mga baryo upang pigilan ang pagkalat ng sakit, magbigay ng espesyal na atensyon sa matatanda at buntis, mag-alaga sa mga nahawa ng sakit at ipalaganap ang personal na kalinisan at sanitasyon ng komunidad.

Habang kinakailangang itigil at iwasang maglunsad ng mga opensiba, kinakailangan nilang maging mapagbantay at handang depensahan ang sarili laban sa mga opensiba o maniobra ng AFP, sa kabila ng naunang deklarasyon sa tigil-putukan ng AFP. Iulat sa nakatataas na mga kumand ng BHB at namumunong komite ng Partido ang lahat ng mga atake ng AFP.

Bilang pangkabuuang heneral ng hukbong bayan, layunin ng Partido na pamunuan ang BHB at tiyakin

na lumalalakas at gumagampan ito sa mga tungkulin sa lahatang-panig na pagsusulong ng digmang bayan tungo sa mas mataas na antas. Sa ilalim ng kasalukuyang Limang-taong Programa ng Komite Sentral, layunin ng Partido na isulong ang digmang bayan tungo sa abanteng subyugto ng estratehikong depensiba. Tungkulin ng Partido na resolbahin ang mga susing usapin para isakatuparan ito.

Layunin ng Limang-taong Programa na resolbahin ang problema ng konserbatismong militar sa pamamagitan ng tamang pagbalanse sa gawaing militar at gawaing masa. Nagtatakda ito ng linya para sa pagtatag at pagbubuo ng laking-kumpanyang mga larangang gerilya at pagkonsentra ng sangkatlo sa pwersa nito para magsilbing bertikal na pwersa, at horisontal na pagdispers sa dalawangkatlo para magsagawa ng malawakang gawaing masa. Isinaad din sa Programa ang pagpapalakas ng BHB sa Luzon at Visayas para tumimbang sa mas malalakas na yunit nito sa Mindanao.

Binabalikat ng Partido ang mga gawain sa pulitika, edukasyon/ideolohiya at organisasyon para sa pamumuno at pagpapatatag ng BHB. Nagbibigay ito ng giyang pampolitika sa BHB sa kagyat at matagalang mga usapin sa pulitika na kinahaharap ng mamamayang Pilipino at naglalalatag ng linya at programa sa pagkilos. Inilulunsad ng Partido ang pulitiko-militar na pagsasanay sa iba't ibang antas para palakasin ang kapasidad ng mga kumander at upisyal ng BHB na pamunuan ang digmang bayan sa kani-kanilang saklaw. Naglulunsad ito ng mga Marxista-Leninista-Maoistang programa sa edukasyon para sanayin ang mga Pulang kumander at mandirigma sa siyentipikong mga pamaraan sa pagsusuri at pagbabalak. Sa organisasyon, kailangang patuloy na palakasin ng Partido ang mga sangay at komite nito upang magsilbing ubod at lider ng bawat kumand at yunit ng BHB at patatagin ang pagkakaisa at disiplina ng kani-

lang mga pwersa.

Sa darating na taon, inatasan ng Partido ang BHB na ibayong magpakatatag upang biguin ang estratehikong plano ng kaaway na durugin ang armadong rebolusyon, at lahatang-panig na isulong ang digmang bayan. Dapat na maglunsad ng pulitikal at militar na mga pagsasanay ang mga yunit ng BHB para sa kanilang mga kumander at mandirigma sa partikular na layuning paunlarin ang kanilang kapasidad sa pinagkumbinang gawain sa pagpapakilos sa masa sa pulitika at paglulunsad ng malawak at maigting na pakikidigmang gerilya.

Inatasan ng Partido ang lahat ng sangay nito na magplano para tulungang palakasin ang BHB sa pamamagitan ng pagrerekumenda sa mga kasapi at aktibistang malusog ang pangangatawan at pag-iisip, at hindi bababa sa 18 taong gulang ang edad, para sumapi sa BHB. Dapat aktibong ikampanya ang pagrerekrut ng mga kabataang intelektwal at manggagawa na sumapi sa BHB.

Sa darating na mga taon, dapat sikapin ng mga yunit ng BHB at namumunong mga Komite ng Partido, laluna sa antas-larangang gerilya at subrehiyon, na pakilusin ang malaking bilang ng mamamayan sa mas maraming baryo at bayan sa eryang saklaw ng kani-kanilang mga operasyon. Dapat nilang tukuyin ang mga sosyo-ekonomikong isyu at problema ng mamamayan sa kanilang mga erya sa pamamagitan ng paglulunsad at regular na pag-apdeyt ng panlipunang imbestigasyon at pagsisiyasat.

Kinakailangang mas malawakang ilunsad ang mga pakikibaka sa reporma sa lupa. Higit itong kinakailangan ngayon sa harap ng lagapan ng pagpapalit-gamit ng lupa. Sa pamamagitan ng pagtugon sa prinsipal na demokratikong panawagan ng masang magsasaka para sa libreng pamamahagi ng lupa at iba pang mga repormang agraryo, makabubuo ang BHB ng pinakamalalim at pinakamalawak na suporta para

sa armadong pakikibaka. Dapat sumahin ang nakaraang mga karanasan sa pagsusulong ng agraryong rebolusyon upang iangat at ibayong palawakin ang saklaw ng mga agraryong pakikibaka.

Sa paglulunsad ng mga pagkikibaka sa pulitika, kinakailangan ng BHB at lahat ng rebolusyong pwersa na maglunsad ng malawakan at sustenidong propaganda sa mamamayan para itaas ang kanilang rebolusyong kamalayan at determinasyon na lumaban. Dapat nating tiyakin ang paglilimbag at distribusyon ng *Ang Bayan*, at iba pang pambansa at lokal na mga dyaryo at pahayag ng Partido, BHB at NDFP, at maglunsad ng iba pang porma ng propaganda sa masa kabilang ang regular na mga pagpapalabas ng mga bidyo, kultural na aktibidad at iba pa.

Ang pagpapakilos sa pulitika ay dapat ikumbina sa armadong pagkilos. Dapat pag-aralan ng namumunong mga kumand ng BHB ang mga kalakasan, kahinaan at partikularidad ng mga yunit ng kaaway sa er-

yang saklaw ng kani-kanilang mga operasyon, upang makabuo ng komprehensibong plano para tuluytuloy at sistematikong pahinain nang baha-bahagi ang batalyon o kumpanya ng kaaway, bigwasan ang bulnerable, nakahiwalay at malalayo nitong yunit, lambat sa komunikasyon at linya sa suplay.

Sa darating na taon, inaatasan ng Partido ang BHB na ibayong paigtingin ang mga taktikal na opensiba nito sa pamamagitan ng pagkumbina ng aktibong depensa (kontra-kubkob at kontra-opensiba) upang biguin ang malakihang mga operasyong kombat ng militar at pulis, sa mga reyd laban sa mahihinang target gaya ng mga detachment ng militar at paramilitar at mga gwardya, at sa mas marami at malawak na mga harasment, paghaharang sa mga suplay, operasyong partisano, demolisyon at sapper, at iba pang armadong aksyon.

Kinakailangang ikumbina ang mga ito sa sistematiko at malawakang pagpapabaligtad sa pamamagitan ng aktibong propaganda na

naglalantad at bumabatikos sa kontra-rebolusyong gera, katiwaliang militar at mga pasistang iskema ni Duterte, at sa iba pang mga taktika para pahinain ang kaaway.

Sa pamamagitan ng wastong pamumuno ng Partido, tiyak na higit na malalaki pa ang magagawang kabayanihan at pagsasakripisyo ng Bagong Hukbong Bayan at mas marami pang tagumpay ang makakamit nito sa paglulunsad ng armadong paglaban. Habang pinasisidhi ng krisis ng naghaharing malakolonyal at malapyudal na sistema ang kalagayan ng mamamayang Pilipino, higit silang nagiging determinado na ilunsad ang digmang bayan hindi lamang para ibagsak ang bulok na pasistang rehimeng US-Duterte, kundi higit pa, para makamit ang pambansa at panlipunang paglaya, itayo ang demokratikong estadong bayan at itatag ang sosyalistang bukas.

Tinatanaw ng mamamayang Pilipino na ipagdiwang ang mas marami pang tagumpay ng BHB sa darating na mga taon. AB

Isulong ang digmang bayan!

Biguin ang digmang panunupil at pasistang iskema ng rehimeng US-Duterte!

Mabuhay ang Bagong Hukbong Bayan!

Mabuhay ang Partido Komunista ng Pilipinas!

Mabuhay ang proletryado at sambayanang Pilipino!